

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 29-05-16

Col.lecta (Càritas):	298,79
Caixetes ciris	60,45
Caixetes:	152,00
Caixetes Càritas:	29,11
Menjador (caixetes)	110,00

Lectures diumenge XI, dia 12 de juny

1ª lec. 1R 17,17-24 Salm 29, 2.4.5-6.11-12a.13b 3ª lec. Gál 2,16.19-21 4ª lec Lc 7, 36-8,3

CASA DE CASTANYET

Obres de reforma

Aquests dos mesos últims s'han fet obres de reforma a la casa de Castanyet. S'han remodelat els lavabos i s'ha fet nou el sostre de la cuina. Aquest sostre era l'únic obra que quedava per fer després de les obres extraordinàries que s'havien fet anys enrere.

L'economia de Castanyet s'autofinança ella mateixa amb les aportacions que fan els grups que s'hi acullen. Fa uns anys llargs que vam decidir acondicionar la casa per fer-hi estades de Colònies. Més tard, la vam donar de baixa com a Casa de Colònies i, ara, serveix per grups familiars o associacions.

Com sabeu, la casa de Castanyet s'ofereix a grups i famílies de la comarca per fer-hi estada els caps de setmana.

Quan són grups de fora de la comarca, els demanem que siguin una entitat o associació legalment establerta.

És un servei que fem a grups i famílies, i que es pot fer gràcies a les persones que

s'impliquen a la comissió de la casa, i al grup que cada setmana, voluntàriament, va a la casa a fer tasques de manteniment.

CENTRE EXCURSIONISTA

Dissabte, dia 11, hi ha la sortida del segon dissabte al Montseny. Des de la font de Passavets es pujarà al Turó de l'Home i a les Agudes.

CÀRITAS

Trobada de Càritas de zona a Poblenu.

Aquest dimarts, al vespre, hi ha trobada de Càritas de la Zona, a Poblenu.

És una reunió que es fa cada mes amb els representants de les Càritas, per anar coordinant el treball que es fa des de Càritas de cada lloc.

VIURE DONANT VIDA

-Hi ha persones que són com un pou: Retenen i guarden l'aigua, només la donen si algú els la treu.

-Hi ha persones que són com un canal: L'aigua va passant però no se'n queden, no retenen res.

-Hi ha persones que són com una font: Apleguen tots els fils d'aigua, la retenen i la donen.

L'aigua és el contingut de la vida, la fe, el sentit, la saviesa, la profunditat humana: - Es pot retenir i prou.

-Es pot deixar passar sense retenir res.

-Es pot aplegar, retenir i donar.

"La vida ens és donada, i la mereixem donant-la" (Tagore).

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

05 de juny del 2016

Núm. 643

Diumenge X Durant l'Any C

Jesús sempre hi era

Escrivia la fe,
l'amor i la mort,
el neguit i el desig,
l'esperança i la por.

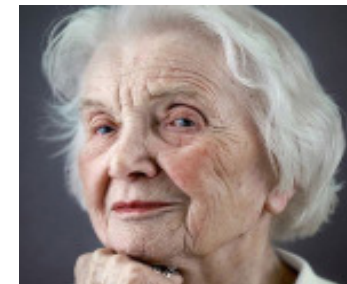
Escrivia la pau
avançant lentament,
redreçant els camins
amb ulls clucs de confiança.

Escrivia d'un temps
de bondat i de flors
amarant cada pas
pels corriols del destí.

Escrivia el dolor
i la fe s'amagava,
i es perdia l'amor
si l'amor no es donava.

Escrivia el silenci
d'una nova pregària
i Jesús sempre hi era,
fixament em mirava

i en la pau dels seus ulls
una dolça abraçada
el camí era de llum,
el camí era de calma.

Una reflexió:

A la vida transitem per diferents circumstàncies vitals, positives i planeres, i d'altres més dures i complicades. En tots aquests moments, hauríem d'aturar-nos i donar gràcies de les persones que ens estimen i estimem. També a vegades, malgrat l'estimació del nostre entorn, ens sentim immensament sols davant de circumstàncies més transcendents: el fil que separa la vida i la mort, les malalties, la consciència del temps que no torna, del mal que algun cop hem fet... En aquesta solitud íntima i silenciosa, potser necessària, també trobarem a Jesús, i ens donarà pau per seguir avançant amb confiança. Ell ens vindrà a buscar, encara que puguem pensar que no en som prou dignes. Confiem: "El Senyor és el meu pastor, no em manca res..." Aquest salm fa molt temps el vaig retallar del Full... i sempre el porto a sobre.

M.J.H.

FULL INFORMATIU

Lectura del primer llibre dels Reis (1R 17,17-24)

En aquells dies, el fill d'una dona, mestressa de casa, es posà malalt, i la malaltia s'agreuà tant que el noi expirà. La dona digué a Elies: «Per què et ficaves amb mi, home de Déu? Veig que has vingut a casa meva per fer presents a Déu les meves culpes i fer morir el meu fill.» Ell li digué: «Dóna-me'l.» Elies el prengué dels braços de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, on ell vivia, el posà al seu llit i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu, ¿fins a la viuda que m'acull li feu aquest mal de fer morir el seu fill?» Després s'estirà tres vegades sobre el noi i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu: feu, si us plau, que l'ànima d'aquest noi torni dintre d'ell.» El Senyor escoltà el crit d'Elies: l'ànima del noi tornà dintre d'ell, i recobrà la vida. Elies el prengué, el duqué de l'habitació de dalt a la planta baixa de la casa, el donà a la seva mare i li digué: «Mira, el teu fill és viu.» La dona digué a Elies: «Ara sé de cert que ets un home de Déu i que són del Senyor les paraules que anuncies.»

Salm responsorial Sl 29,2.4.5-6.11.12a.13b

Amb quin goig us exalço, Senyor! / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes. / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 1,11-19)

Germans, vull que ho sapigueu: la bona nova que us vaig anunciar no ve dels homes, perquè no l'he rebuda de cap home ni l'he apresada de ningú: l'he rebuda per una revelació de Jesucrist. Ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatricis de la meua edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares. Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anunciés als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem a trobar els qui ja eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Aràbia, i d'allà vaig tornar a Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes, i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres Apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 7,11-17)

En aquell temps, Jesús se n'anà a un poblet anomenat Naín. L'acompanyaven els deixebles i molta gent. Quan s'acostaven a l'entrada del poble es trobà que duïen a enterrar un mort, fill únic d'una mare viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la veié, se'n compadí i li digué: «No ploris.» El Senyor s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt. Els qui el portaven s'aturaren, i ell digué: «Jove, aixeca't.» El mort es posà assegut i començà a parlar. I el Senyor el donà a la seva mare. Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu. La gent deia: «Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta.» Deien també: «Déu ha visitat el seu poble.» Per tot el país dels jueus i per tota la rodalia s'escampà aquesta anomenada de Jesús.

Salmo Responsorial, 29, 2.4. 5-6. 11-12a y 13b

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa.

Tañed para el Señor, fieles suyos, dad gracias a su nombre santo; su cólera dura un instante; su bondad, de por vida; al atardecer nos visita / el llanto; por la mañana, el júbilo.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. Señor, Dios mío, / te daré gracias por siempre.

T'he vist

T'he vist en els ulls clars i nets d'aquell jove que es preguntava què volies tu de la seva vida.

T'he vist en el treballador de l'ajuntament que treia sorra del carrer mentre un grup de persones el miraven.

T'he vist en el pare de família que tornava cansat a casa després de dotze hores de treball.

T'he vist en aquell jove que, amb cara

trista, es punxava en un racó d'un carrer estret.

T'he vist en el rostre del Xavi i de la Mariona que m'han comunicat que havien decidit casar-se.

T'he vist en aquella religiosa que porta 41 anys servint als malalts i de qui no parla mai ningú.

T'he vist...

Obre'm els ulls, Senyor, perquè et pugui veure, enmig de la vida.